

Dosar nr. [redacted]  
Codul operatorului de date personale: 4481

ROMÂNIA  
TRIBUNALUL BRĂILA SECȚIA COMERCIALA  
SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA Nr. 1013/Fca

Ședința publică din data de [redacted] e 2011

Completul compus din:

Președinte – [redacted]

Grefier – [redacted]

Pe rol pronunțarea acțiunii de contencios administrativ formulată de reclamantul **Biroul Notarial Public**, [redacted] ” Brăila, cu sediul în Brăila, str. [redacted] nr. [redacted] Bl. [redacted] sc. [redacted] ap. [redacted] județul Brăila, prin reprezentanții săi legali; în contradictoriu cu pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila**, cu sediul în Brăila, str. Delfinului, nr.1, județul Brăila; având ca obiect contestație act administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de [redacted] 2011 ale căror susțineri au fost consemnate prin încheierea de la acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța în temeiul art.260 Cod procedură civilă a amânat pronunțarea la data de [redacted] .011.

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față;

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. [redacted] 2010, reclamantul Biroul Notarial Public [redacted], în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila, a solicitat ca, prin hotărârea judecătorească ce se va pronunța, să se dispună anularea Deciziei nr.49/18.02.2010, a Deciziei de impunere nr. [redacted] 2009 și anularea parțială a Raportului de inspecție fiscală nr. [redacted] 2009 privind obligarea sa la plata sumei de [redacted] lei.

Reclamanta a formulat și cerere de suspendare a executării acestor acte administrative până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei considerând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art.15 din Legea nr.544/2004, respectiv caz bine justificat și prevenirea unei pagube iminente.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că, urmare a controlului efectuat de organele de inspecție fiscală pentru perioada 01.06.2006 – 30.06.2009, s-a considerat că impozitul pe venit aferent anului 2006 și venitul brut realizat pe anii 2007 – 2008 au fost determinate și calculate eronat astfel că s-au întocmit Raportul de inspecție fiscală

nr. [redacted] 2009 și Decizia de impunere nr. [redacted] 2009 prin care s-au stabilit obligatiile fiscale suplimentare cu accesoriile aferente.

A precizat reclamantul că a contestat aceste acte pe cale administrativă considerând că nu datorează suma de [redacted] lei stabilită de inspectorii fiscali însă cererea sa a fost respinsă ca nefondată prin Decizia nr.49/18.02.2010.

În opinia reclamantului, pârâta a dat o interpretare greșită legislației incidente în domeniu, în cauză fiind puse în discuție determinarea impozitului pe venit aferent anului 2006 și a excluderii din venitul brut realizat în anii 2007 și 2008 a sumelor [redacted] lei și, respectiv a sumei de [redacted] lei reprezentând valoarea autoturismelor date la schimb firmei „Automobile Bavaria” precum și stabilirea accesoriilor aferente.

În concret, reclamantul a considerat că pentru anul 2006 organele de inspecție fiscală nu au ținut seama de prevederile art.24 alin.9 lit.a din Codul fiscal în vigoare la acea dată și nu a acceptat la deducere suma de [redacted] lei, privind amortizarea autoturismului marca BMW, în acest mod majorând artificial venitul impozabil recalculat pentru anul 2006 și accesoriile la acesta.

Cu privire la veniturile brute din anii 2007 și 2008, reclamantul a susținut că valoarea autovehiculelor achiziționate prin contracte de schimb nu reprezintă un venit care trebuia să fie inclus în venitul brut realizat și, prin consecință, avut în vedere la stabilirea bazei de impozitare întrucât natura juridică a actelor perfectate cu ocazia dobândirii acestor autoturisme este diferită de cele de vânzare – cumpărare.

În drept, reclamantul a invocat prevederile art.218 din Codul de procedură fiscală și Legea nr.554/2004.

Prin întâmpinarea formulată în termen procedural, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Brăila a solicitat respingerea ca nefondată a acțiunii, actele contestate de reclamant fiind legale și temeinice. Pârâta a arătat că pentru autovehiculele achiziționate, reclamantul trebuia să aplice metoda de amortizare liniară sau degresivă potrivit art.24 alin.6 lit.c din Legea nr.571/2003, modalitatea aleasă de reclamant, cea accelerată neputând fi folosită decât în cazul echipamentelor periferice.

În privința achiziționării celor 3 autoturisme în perioada 2006 – 2008 prin contracte de schimb, pârâta a precizat că, potrivit Codului fiscal și a Normelor metodologice de aplicare a acestuia, înregistrările în contabilitatea în partidă simplă se fac cronologic și sistematic, fiecare operațiune patrimonială trebuind să se consemneze în momentul efectuării ei în baza unui document justificativ, în speță fiind facturile fiscale emise de BNP [redacted]. Întrucât emiterea facturii fiscale înseamnă înregistrarea unor venituri din vânzarea de bunuri care se înregistrează în momentul predării bunurilor către cumpărător, al livrării lor pe baza facturii sau în alte

condiții prevăzute în contractul care atestă transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor respective, pârâta a considerat că în acest caz vânzarea autoturismelor deținute de biroul notarial către Automobile Bavaria, pe baza facturilor fiscale emise trebuiau înregistrate ca venituri.

Prin urmare, în aplicarea acestor principii și a metodei de amortizare liniară, pârâta a susținut că reclamantul datorează suma de 35.555 lei reprezentând venit stabilit suplimentar pentru anii 2006 - 2007 și accesoriile aferente calculate în temeiul art.119 din OG nr.92/2003.

Referitor la cererea de suspendare a actelor de suspendare, pârâta a arătat că raportul de inspecție fiscală nr. .... 2009 nu reprezintă un act administrativ asimilat deciziilor de impunere și ca atare nu produce aceleași efecte pentru a se impune suspendarea acestuia. Pârâta a solicitat stingerea cererii ca nefondată întrucât reclamantul nu a dovedit paguba iminentă și cazul bine justificat, așa cum impune textul de lege și nu se impune suspendarea executării actelor administrative.

Capătul de cerere privind suspendarea executării deciziei nr.49/18.02.2010, a raportului de inspecție fiscală nr. .... 2009 și a deciziei de impunere nr. .... 2009 emise de pârâta a fost soluționat în cursul procesului prin încheierea din data de .... 2010 rămasă irevocabilă prin decizia nr. .... 010 a Curtii de Apel Galați.

În cauză s-au administrat probele cu înscrisuri și expertiză contabilă.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarea situație de fapt:

Urmare a efectuării unui control la reclamant de reprezentanții paratei, s-a întocmit raportul de inspecție fiscală nr. .... 2009 prin care s-a stabilit că în perioada supusă verificării 01.01.2006 – 31.12.2008 contribuabilul nu a virat la bugetul de stat impozitul pe venit net global în mod corect datorită operării eronate a cheltuielilor deductibile. În concret s-a apreciat de organul fiscal că reclamantul datorează suma totală de .... lei reprezentând impozit suplimentar pe venit ( .... lei pentru anul 2006 și .... lei pentru anul 2007) și accesoriile aferente în cuantum de .... lei ( .... lei pentru anul 2006 și .... lei pentru anul 2007), constatându-se totodată că în anul 2008 s-a achitat în plus suma de .... lei.

În baza acestui raport s-a emis decizia de impunere nr. .... 2009 pentru sumele menționate mai sus totalizând .... lei până la data scadentă, fără a se dispune și restituirea diferenței de impozit pe venitul anulat stabilit în minus aceea de .... lei.

Împotriva acestor acte, reclamantul a formulat contestație care a fost respinsă ca neîntemeiată prin Decizia nr.49/18.02.2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Brăila, pentru aceleași considerente expuse de pârâta în conținutul întâmpinării.

Potrivit raportului de expertiză contabilă întocmit de expertul judiciar Ghiban Ionica, reclamantul nu a utilizat metoda corectă de amortizare a autoturismelor dobândite în perioada 2006 – 2007 întrucât aceasta se poate aplica opțional pentru echipamentele tehnologice, în situația analizată existând doar posibilitatea de amortizare liniară sau degresivă. Expertul a precizat că amortismentele stabilite de organele de control sunt corecte însă acesta a folosit metoda de amortizare liniară, la fel de corect fiind și aplicarea celeilalte metode – degresivă care este în avantajul reclamantei. S-a stabilit de expertul contabil că, aplicând metoda amortizării degresive, reclamantul datorează bugetului de stat pentru anul 2006 suma de [redacted] lei – diferență de impozit pe venit și [redacted] lei majorări de întârziere, pentru anul 2007: [redacted] lei impozit pe venit suplimentar și [redacted] lei majorări de întârziere, în anul 2008 reclamantul achitând în plus suma de [redacted] lei.

În privința naturii contractelor în baza cărora reclamantul a achiziționat autoturismele în perioada 2007 – 2008, expertul a arătat că aceasta este nerelevantă întrucât din punct de vedere contabil cele de schimb se înregistrează la fel ca cele de vânzare – cumpărare astfel: valoarea autoturismului predat se trece la venituri, valoarea rămasă neamortizată se înregistrează pe cheltuieli iar valoarea autoturismului nou se înregistrează pe cheltuieli pe măsura amortizării.

Expertul a mai menționat că reclamantul putea beneficia de reducerea bazei de impozitare condiționat de echivalența cheltuielilor privind acțiunile de protocol și cele sociale pe bază de documente justificative, deductibilitatea totală pentru perioada verificată fiind aceea de [redacted] lei, cu mențiunea că organele fiscale au admis integral cheltuielile efectuate de reclamant.

La raportul de expertiză părțile au formulat obiecțiuni, răspunsul fiind acela că expertul contabil își menține punctul de vedere.

După depunerea obiecțiunilor la raportul de expertiză, reclamanta, prin apărător, a arătat că înțelege să-și însușească opinia exprimată de expertul contabil în sensul aplicării metodei degresive și nu cea liniară utilizată de organele fiscale care îi este mai favorabilă, situație în care consideră că datorează bugetului de stat impozit suplimentar pe venit în cuantum de [redacted] lei (prin compensarea debitului de [redacted] lei cu suma achitată în plus pe anul 2008 – [redacted] lei). Însă, în privința majorărilor de întârziere, reclamantul a solicitat să se constate că acestea sunt în cuantum de [redacted] lei deoarece suma de [redacted] lei achitată în plus stinge în parte debitul aferent anului 2006, din acesta rămânând doar suma de [redacted] lei la care se aplică procentul de 0,1% pentru perioada 29.11.2007 – 26.11.2009.

Având în vedere schimbarea poziției procesuale a reclamantului instanța va analiza în continuare doar cele două aspecte contestate.

Referitor la impozitul suplimentar pe venit, tribunalul reține că, potrivit art.24 alin.6 lit.c din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal

„Regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizat se determină conform următoarelor reguli: în cazul oricărui alt mijloc fix amortizabil, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară sau degresivă”.

Prin urmare, atât metoda liniară aplicată de inspectorii fiscali cât și cea degresivă – calculată de expertul contabil sunt legale. Instanța reține că reclamantul, în calitate de contribuabil, are alegerea modalității de deducere a amortizării și nu inspectorii fiscali astfel că va avea în vedere atât opinia exprimată în cursul procesului cât și cea care reiese din faptul că s-a aplicat metoda accelerată prin care s-a urmărit creșterea venitului impozabil.

Chiar dacă și organele fiscale au procedat legal și calculele efectuate au fost corecte, se observă că, desi s-a stabilit achitarea în plus de reclamant a sumei de [redacted] lei pentru anul 2008, prin decizia de impunere aceasta suma nu a fost luată în considerare la stabilirea debitului principal prin compensarea parțială sau a accesoriilor.

Reținând și calculul aritmetic efectuat de expertul contabil prin aplicarea metodei degresive necontestat de părțile, tribunalul va constata că reclamantul trebuie să plătească un impozit suplimentar pe venit în total de [redacted] lei astfel: [redacted] lei pentru anul 2006, [redacted] lei pentru anul 2007 și compensarea cu suma achitată în plus pentru anul 2008, aceea de [redacted] lei.

În privința accesoriilor la debitul principal – majorările de întârziere, instanța reține că, într-adevăr plata sumei de [redacted] lei achitată suplimentar stinge în parte impozitul aferent anului 2006 până la concurența acestei sume.

Cu toate acestea, penalitățile de întârziere nu vor fi recalculate de instanță (în raport de cele stabilite prin raportul de expertiză) întrucât plata suplimentară a sumei menționată mai sus s-a efectuat după emiterea deciziei de regularizare, respectiv la data de [redacted] 2009.

În consecință, majorările de întârziere la impozitul pe venit datorate de reclamat însumează [redacted] lei: [redacted] lei pentru debitul aferent anului 2006 și [redacted] lei pentru debitul aferent anului 2007.

Având în vedere considerentele expuse mai sus și prevederile legale menționate, instanța va aprecia că prezenta acțiune este fondată în parte și, în temeiul art.18 alin.1 din Legea nr.554/2004 în referire la art.218 din Codul de procedură fiscală, o va admite ca atare.

Pe cale de consecință, va dispune anularea parțială a Deciziei nr.49/18.02.2010, a Deciziei de impunere nr. [redacted] 2009 și a raportului de inspecție fiscală nr. [redacted] 2009, constatând că reclamantul datorează bugetului de stat suma totală de [redacted] lei reprezentând: [redacted] lei - impozit suplimentar pe venit și [redacted] lei - penalități de întârziere.

Ca parte căzută în pretenții, pârâta va fi obligată, potrivit dispozițiilor art.274 din Codul de procedură civilă, la plata către reclamant a cheltuielilor de judecată efectuate de acesta pe parcursul procesului (taxă judiciară de timbru, onorariu avocat și onorariu expert).

**PENTRU ACESTE MOTIVE  
ÎN NUMELE LEGII  
HOTĂRĂȘTE**

**Admite în parte** acțiunea formulată de reclamantul **Biroul Notarial Public**, [redacted] **Brăila**, cu sediul în Brăila, str. [redacted] nr. [redacted] Bl. [redacted] sc. [redacted] ap. [redacted] județul Brăila, prin reprezentanții săi legali; în contradictoriu cu pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila**, cu sediul în Brăila, str. Delfinului, nr. 1, județul Brăila.

**Anulează** în parte Decizia nr. 49/18.02.2010, Decizia de impunere nr. [redacted].2009 și raportul de inspecție fiscală nr. [redacted].2009.

**Constată** că reclamantul datorează bugetului de stat suma totală de [redacted] lei reprezentând impozit suplimentar pe venit – [redacted] lei și penalități de întârziere – [redacted] lei.

În temeiul art. 274 Cod procedură penală obligă pe pârâtă să plătească reclamantului suma de 4.022 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 19.04.2011.

**Președinte,**  
[redacted]

**Grefier,**  
[redacted]

Red.G.E.V.  
Dact.M.G./4 ex